

Consell 8. Perseverar és la clau

El meu nom és Srdja Popovic i això és *Everiday Rebellion*. El consell d'avui va sobre l'esperança.

Hem treballat molts anys amb grups pro-democràcia arreu del món i unes de les coses curioses que sempre ens trobàvem a l'inici de les converses amb un grup d'un país nou, era que sempre començàvem amb la mateixa frase: "Oh!, això pot haver funcionat a Sèrbia, Geòrgia o Chile, però al nostre país és impossible". Hi ha tot un seguit de raons que començaven a enumerar immediatament, com: "El nostre règim és massa repressiu", "La gent està massa desmoralitzada", "No tenim l'atmosfera adequada per això", "Tenim cultura de violència"... Hi ha excuses diverses per defensar que un país en concret no ho aconseguirà.

Sabem que cada país té les seves particularitats, i, per suposat, també cada lluita té les seves particularitats i així és com cada moviment ens ofereix noves tàctiques i situacions específiques que ens fan aprendre. Però sabem del cert que aquest plantejament ha funcionat en molts casos. Va ajudar a Gandhi en la seva lluita contra un poder colonial superior i molt repressiu, (de fet el poder colonial més important en aquell moment, la Gran Bretanya). Va ajudar a Martín Luther King a enfrontar-se amb els bojós que separaven els blancs dels negres als tramvies i als lavabos. Va ajudar a Nelson Mandela contra un dels règims més repressius, amb una de les potències militars més importants del món i essent clarament minoria. I també va ajudar a Lech Walesa a expulsar un milió de militars soviètics de Polònia. Va ajudar a un grupet d'estudiants Serbis, tocats de l'ala, a fer fora al paio que havia provocat cinc guerres als Balcans. Als joves egipcis a enfrontar-se a un senyor que semblava no deixaria mai el poder, Hosni Mubarak. I està ajudant a tots els moviments de protesta no violenta d'arreu.

Allò que tenen en comú totes aquestes lluites és que, malgrat estar davant de situacions desesperadores, l'esperança no va morir mai. Per tant, pensem en l'esperança, és molt important. I encara més important que l'esperança és començar a actuar. Les coses no canviaran des de fora, les coses no canviaran només perquè tinguem l'esperança que canviaran. Les coses canviaran si fem que canviïn. I aquesta és la gran lliçó de totes les lluites d'arreu del món. No s'ha de perdre l'esperança però també s'ha de pensar com convertim l'esperança en acció.

Bona nit. Prou de desitjar. Feu que passi.

<https://www.youtube.com/watch?v=7nn2Gn4d3aE>